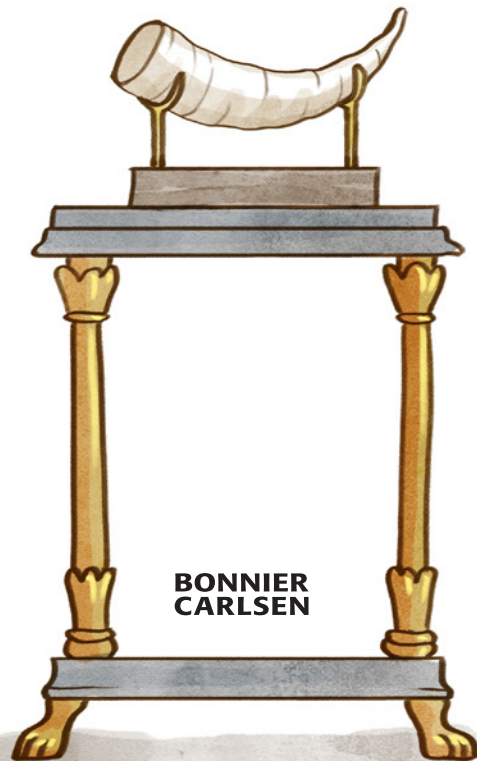

MARIA LÖFGREN

MORMOR OCH DET MYSTISKA HORNET

När jag sover över hos mormor brukar vi stanna uppe sent. Det är för att jag har så många frågor.

– Mormor, är det säkert att det här hornet kommer från en jättekameleont?

– Ganfka fäkert, säger mormor med munnen full av tandkräm.

– Såg du den? Hur stor var den? Mormor skakar på huvudet.

– Nej Eddi, jag såg aldrig kameleonten, trots att den måste varit helt enorm.

– Men du hörde den, va?

– Javisst, den vrålade. Sent på natten, alldeles utanför tältet när jag skulle sova.

– Tror du att den kunde ändra färg precis som dina små kameleonter?

Mormor plockar upp Godzilla, den äldsta och långsammaste av alla tio kameleonter hon har här hemma.

– Javisst! Fast den var större, säkert längre än din säng.

Jag är inte ett dugg trött. Jag tänker på stora, stirrande kameleontögon i mörkret.

– Berätta om den gången, mormor. När du hörde vrålet!

När mormor minns sina äventyr brukar hon glömma att klockan är mycket.

- Ja du, det här hände för länge sedan, börjar mormor och tar fram sin gamla djungelhatt.

PRASSEL

Jag var en ung och orädd forskare. Alla tyckte att jag var galen som gav mig av ensam i djungeln för att söka efter en jättekameleont. De trodde inte ens att den var verklig, att jag bara drömt ihop någon fantasiödla!

